

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi rozpatrzył skargę na decyzję SKO utrzymującą w mocy decyzję Zarządu Powiatu wymierzającą Skarżącym karę pieniężną w wysokości 57.560,40 zł za zajęcie pasa drogowego poprzez wybudowanie zjazdu indywidualnego z drogi publicznej bez zezwolenia zarządcy drogi. Sąd przychylił się do skargi. Dlaczego?

W rozstrzyganej sprawie niespornym było to, że Skarżący w dniach 25-26 maja 2018 roku wybudowali z kostki brukowej zjazd i dojeżdżenie do furtki do swojej posesji bez uzyskania zezwolenia zarządcy drogi. O zezwolenie takie wystąpili bowiem dopiero 25 września 2018 roku i uzyskali je 23 października 2018 roku. A więc w okresie od 26 maja do 25 września 2018 roku Skarżący zajmowali pas drogowy drogi powiatowej nr 1914E bez zezwolenia. Ponadto zdaniem Sądu prawidłowo organ administracji zakwalifikował wykonane przez Skarżących roboty budowlane jako budowę zjazdu indywidualnego.

Zgodnie z art. 29a ust. 1 pkt 1 ustawy o drogach publicznych wybudowanie zjazdu lub przebudowa zjazdu bez zezwolenia zarządcy drogi wyczerpuje znamiona deliktu administracyjnego, za który karę pieniężną wymierza się w wysokości dziesięciokrotności opłaty ustalonej w art. 40 ust. 4 ustawy o drogach publicznych. Choć trafnie zdaniem Sądu wywiodło Kolegium, że użycie w tym przepisie zwrotu „wymierza” wskazuje na związany charakter decyzji wydawanych w przedmiocie kary pieniężnej za przebudowę zjazdu bez zezwolenia, to jednak nie sposób podzielić poglądu tego organu, że powód zajęcia pasa drogowego jest w zasadzie obojętny. Uszło bowiem w ocenie Sądu uwadze organów obu instancji, że kara za budowę lub przebudowę zjazdu bez zezwolenia, o której mowa w art. 29a u.d.p. jest administracyjną karą pieniężną w rozumieniu art. 189b ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, a w sprawach wymierzania tego rodzaju kar pieniężnych zastosowanie znajdują także regulacje zawarte w Dziale IVa k.p.a. Sąd w składzie rozpoznającym sprawę podzielił stanowisko wyrażone w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z 30 kwietnia 2019 roku (w sprawie sygn. akt II SA/Ol 254/19), zgodnie z którym od tej pory straciły na aktualności poglądy judykatury dotyczące dyrektyw wymiaru kary pieniężnej za zajęcie pasa drogowego sformułowane przed wejściem w życie przepisów Działu IVa k.p.a., a w tym pogląd wyrażony w cytowanym przez Kolegium wyroku WSA w Warszawie z 9 maja 2017 roku (w sprawie sygn. akt VII SA/Wa 1377/16).

Sąd wskazał, że odnośnie do kary pieniężnej za wybudowanie zjazdu bez zezwolenia zarządcy drogi w przepisach u.d.p. (będących przepisami odrębnymi w rozumieniu art. 189a § 2 k.p.a.) uregulowano jedynie przesłanki wymiaru tej kary pieniężnej (art. 29a). Ustawa o drogach publicznych nie zawiera natomiast żadnych regulacji dotyczących możliwości odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej za wybudowanie zjazdu bez zezwolenia zarządcy drogi (art. 189a § 2 pkt 2 k.p.a.). Zgodnie z art. 189f § 1 k.p.a. organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i porzeka na pouczeniu jeżeli:

1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W tym zakresie Sąd podkreślił, że obowiązkiem organu przed nałożeniem kary administracyjnej za wybudowanie zjazdu bez zezwolenia było także rozważenie, czy nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary i udzielenia pouczenia. Na taki obowiązek organu wskazuje redakcja § 1 art. 189f

Kara za zjazd bez zezwolenia a Dział IVa K.p.a.

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: sobota, 30, listopad 2019 13:21

Bartłomiej Zydel

Odsłony: 13367

k.p.a., który ma brzmienie kategoriyczne i z którego wynika obowiązek odstąpienia od nałożenia kary i poprzestanie na pouczeniu w przypadku zaistnienia którejś z przesłanek wskazanych w przepisie.

Jak przypominał WSA, zgodnie z poglądami doktryny instytucja odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest przejawem odejścia ustawodawcy od konstrukcji administracyjnej odpowiedzialności obiektywnej za naruszenie prawa polegające na niedopełnieniu obowiązku (naruszeniu zakazu) o charakterze administracyjnym. Istotą odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest bowiem nienakładanie tej kary, mimo, że doszło do naruszenia prawa przez obowiązane (adresata zakazu). Nie oznacza to zarazem oparcia odpowiedzialności administracyjnej na zasadzie winy. Zdaniem przedstawicieli doktryny ocena tego, czy waga naruszenia jest znikoma powinna być dokonana z uwzględnieniem art. 189d pkt 1 k.p.a., zaś przesłanka zaprzestania naruszenia prawa (czyli zaprzestanie niedopełnienia obowiązku lub naruszenia zakazu jako zachowania ciągłego, trwałego lub powtarzalnego, polegającego na działaniu lub zaniechaniu), może być spełniona także po wszczęciu postępowania aż do dnia wydania decyzji administracyjnej.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 23 października 2019 r., III SA/Łd 445/19

Źródło: [CBOSA](#)